

CHƯƠNG 26

Gồm có:

1. *Âm mưu hại Chúa Giêsu và xúc dầu tại Bêtania (26.1-13).*
2. *Giuda nộp Chúa Giêsu (26.14-16).*
3. *Ăn lễ Vượt Qua (26.17-35)*
  - *Chuẩn bị ăn lễ Vượt Qua (26.17-19).*
  - *Chúa Giêsu tiên báo Giuda phản bội (26.20-25).*
  - *Chúa Giêsu lập phép Thánh Thể (26.26-29).*
  - *Tiên báo Phêrô chối Thầy (26.30-35).*
4. *Trong vườn Ghếtêmani (26.36-46).*
5. *Chúa Giêsu bị bắt (26.47-56).*
6. *Trước Thượng Hội Đồng Do thái (26.57-68).*
7. *Phêrô chối Thầy (26.69-75).*

Âm mưu hại Chúa Giêsu Và xúc dầu tại Bêtania

26,1-13

⁽¹⁾Khi Đức Giêsu giảng dạy tất cả những điều ấy xong, Người bảo các môn đệ của Người rằng: ⁽²⁾"Anh em biết còn hai ngày nữa là đến lễ Vượt Qua, và Con Người sẽ bị nộp để chịu đóng đinh vào thập giá".

⁽³⁾Lúc ấy, các Thượng tế và kỳ mục trong dân nhóm họp tại dinh của vị Thượng tế tên là Caipha, ⁽⁴⁾và cùng nhau quyết định dùng mưu bắt Đức Giêsu và giết đi. ⁽⁵⁾Nhưng họ lại nói: "Không nên làm vào chính ngày lễ, kẻo gây náo động trong dân".

⁽⁶⁾Đức Giêsu đang ở làng Bêtania tại nhà ông Simon Cùi, ⁽⁷⁾thì có một người phụ nữ đến gần Người, mang theo một bình bạch ngọc, đựng một thứ dầu thơm đắt giá. Cô đổ dầu thơm trên đầu Người, lúc Người đang dùng bữa. ⁽⁸⁾Thấy vậy, các môn đệ lấy làm bức tức nói: "Sao lại phí của như thế? ⁽⁹⁾Dầu đó có thể bán được nhiều tiền mà cho người nghèo". ⁽¹⁰⁾Biết thế, Đức Giêsu bảo các ông: "Sao lại muốn gây chuyện với người phụ nữ này? Quả thật, cô ấy vừa làm cho Thầy một việc nghĩa. ⁽¹¹⁾Người nghèo thì lúc nào anh em cũng có với anh em; còn Thầy, thì không phải lúc nào anh em cũng có đâu! ⁽¹²⁾Cô ấy đổ dầu thơm trên mình Thầy để mai táng Thầy đấy. ⁽¹³⁾Thầy bảo thật anh em: khắp thế gian, Tin Mừng này được loan báo ở đâu, người ta cũng kể lại việc cô vừa làm mà nhớ tới cô".

Giải thích

I. Âm mưu giết hại Chúa Giêsu (26,1-5).

1. Khẳng định lại cuộc Thương khó (26,1-2).

a. "*Dạy những điều ấy xong*": Đó là bài giảng về ngày cánh chung được nói ở chương 24 và 25.

b. *Thời điểm*: Trước lễ Vượt Qua hai ngày.

- *Lễ Vượt Qua*: Cử hành vào ngày 14 tháng Nisan (khoảng tháng 3 hay tháng 4 dương lịch) để tưởng niệm việc Thiên Chúa cứu dân Israel ra khỏi nô lệ Ai cập.

- Sau đó là tuần lễ Bánh Không Men.

c. *Chúa Giêsu xác định lại*: "*Con Người sẽ bị nộp và chịu đóng đinh vào thập giá*".

Cuộc khổ hình xảy ra trong biến cố lễ Vượt Qua để nói lên rằng: Chúa Giêsu là Chiên Vượt Qua hy sinh mạng sống để cứu nhân loại khỏi nô lệ tội lỗi.

2. Âm mưu của giới lãnh đạo Do thái (26,3-5).

a. *Giới lãnh đạo Do thái*.

Nhóm lãnh đạo Do thái, đứng đầu là Thượng tế Caipha nhóm họp. Caipha là con rể của Thượng tế Khanna. Ông làm Thượng tế từ năm 18 đến 36 sau công nguyên.

b. *Quyết định bắt Chúa Giêsu và giết đi*.

Họ quyết định tìm cách thủ tiêu Chúa Giêsu vì những lý do sau:

- Vì Chúa Giêsu đụng chạm đến quyền lợi, danh dự, uy tín của họ, nhất là khi Ngài đánh đuổi những người buôn bán ra khỏi Đền thờ.

- Vì Chúa Giêsu cũng quở trách nặng lời với họ.

- Vì Chúa Giêsu lôi kéo dân chúng quá đông, sợ có bạo loạn.

c. *Họ sợ*.

Họ muốn bắt Chúa Giêsu nhưng họ không muốn thực hiện trong dịp lễ Vượt Qua. Tại sao?

Vì dịp lễ rất đông người Do thái đến dự lễ, trong đó nhiều người đã mộ mến Chúa Giêsu. Nếu ra tay, không khéo cuộc bạo loạn nổ ra và đụng chạm đến đế quốc Rôma.

II. Xức dầu tại Bêtania (26,6-13)

1. Bối cảnh và nơi chốn (26,6).

"*Chúa Giêsu đang ở làng Bêtania, nhà ông Simon Cùi*".

- *Bêtania*: Là một ngôi làng nhỏ, cách Giêrusalem khoảng 3 km (x. Ga 11,18).

- *Nhà Simon Cùi*: Luca có thuật lại câu chuyện người phụ nữ xức dầu cho Chúa Giêsu trong nhà người Pharisêu tên là Simon. Còn Mátthêu thì nói "*trong nhà ông Simon Cùi*". Có lẽ hai câu chuyện này khác nhau vì trong Tin mừng có kể nhiều người tên Simon.

2. Hành động của người phụ nữ (26,7).

a. *Một người phụ nữ*.

Mátthêu không nói tên người phụ nữ, nhưng Gioan thì nói rõ, đó là cô Maria, em của Mácta (x. Ga 12,3).

b. *Mang bình dầu thơm*.

- Dầu thơm có giá trị rất lớn. Người Do thái có thói quen giữ dầu thơm như vật quý giá giống như người thời nay giữ vàng.

- Theo Gioan, bình dầu có giá trị 300 đồng, gần bằng số tiền công của một năm làm việc (x. Ga 12,5).

- *Xức trên đầu Chúa Giêsu*: Ngày xưa, người Do thái có hai việc nghĩa: **bổ thí** và **thương người**. Loại thứ hai (thương người) thì cao trọng hơn loại thứ nhất. Mai táng cho người chết thuộc loại thứ hai. Vì vậy, người phụ nữ này đang làm một việc rất cao trọng đối với Chúa Giêsu vì như Ngài nói: "*Cô ấy đổ dầu thơm trên mình Thầy để mai táng Thầy đấy*".

3. Phản ứng của những người xung quanh (26,8-13).

a. Các môn đệ (26,8-9).

- Trong Gioan, chỉ có Giuđa phản ứng và bị nói là tên ăn cắp (x. Ga 12,6). Còn Máttêu thì nói: "*Các môn đệ*".

- Họ bực tức với người phụ nữ: Bực tức vì cho rằng đó là việc phí phạm. Họ còn viện lý do hết sức là tốt để biện minh cho việc bực tức của mình: "*Dành tiền bổ thí cho người nghèo*". Nhưng theo Gioan, Giuđa cũng lấy lý do ấy nhưng không thật lòng.

b. Chúa Giêsu (26,10-13).

- *Trách các môn đệ*: "*Sao gây chuyện với người phụ nữ?*"

- *Đánh giá hành động của người phụ nữ*: Đó là việc nghĩa vì hành động này ám chỉ việc mai táng Chúa. Chị dùng một tài sản quý giá để mai táng Chúa.

- *Phân biệt việc bác ái và việc nghĩa*: Bác ái thì rất nhiều cơ hội để làm, nhưng việc nghĩa dành cho Chúa cũng phải nhớ làm và ưu tiên. Các Tông đồ không nhận thấy việc nghĩa này nhưng người phụ nữ đã thực hiện.

- *Đề cao người phụ nữ*: Việc làm của người phụ nữ sẽ được loan truyền bất cứ nơi đâu Tin mừng được rao giảng. Đúng thật như thế. Và hôm nay, khi đọc lại đoạn Tin mừng này, một lần nữa, việc làm của cô ấy lại được nhắc đến.

Bài học

1. Người phụ nữ đổ dầu lên đầu Chúa.

Có lẽ bình dầu thơm là tài sản quý giá nhất của cô, nhưng cô sẵn sàng dâng cho Chúa tất cả chỉ vì cô yêu mến Chúa.

Đó cũng là tình yêu mà Chúa muốn mỗi người chúng ta phải có đối với Người. Người muốn chúng ta dâng cho Người tất cả chứ không phải một phần mười (thập phân).

2. Bình dầu thơm bị đập vỡ và hương thơm lan toả khắp phòng.

Khi dầu thơm được giữ kín trong bình, nó chẳng mang đến mùi thơm. Nhưng một khi bình bị đập vỡ thì hương thơm lan toả khắp phòng.

Chúa ban cho mỗi người chúng ta "bình dầu thơm" là những khả năng của chúng ta. Nếu chúng ta giữ kín cho mình thì chúng chẳng giúp ích gì cho ai. Nhưng chúng ta sử dụng chúng cho tha nhân và cho Chúa, thì chúng sẽ mang hương thơm đến cho cuộc đời.

Giuda nộp Chúa Giêsu

26,14-16

⁽¹⁴⁾Bấy giờ, một người trong Nhóm Mười Hai tên là Giuda Iscariôt, đi gặp các Thượng tế ⁽¹⁵⁾mà nói: "Quý vị muốn cho tôi bao nhiêu? Tôi đây sẽ nộp ông ấy cho quý vị". Họ quyết định cho hắn ba mươi đồng bạc. ⁽¹⁶⁾Từ lúc đó, hắn cố tìm dịp thuận tiện để nộp Đức Giêsu.

Giải thích

I. Sự chủ động của Giuda (26,14-15a).

1. Giuda, một người trong nhóm Mười Hai.

Nghĩa là một Tông đồ, một trong số mười hai người được Chúa Giêsu chọn giữa rất nhiều môn đệ. Ông thuộc nhóm ưu tuyển của Chúa.

2. Đi gặp các Thượng tế.

Không phải các Thượng tế tìm đến dụ dỗ Giuda mà chính ông chủ động đi tìm các vị Thượng tế. Vì vậy, âm mưu nộp Chúa Giêsu là chính ông chủ động chứ không phải bị dụ dỗ.

3. Ra giá.

Giuda nói với giới lãnh đạo Do thái: "Các ông cho tôi bao nhiêu, tôi nộp ông ấy cho quý vị?".

Giuda muốn nhận được một số tiền khi trao nộp Chúa Giêsu. Ông quyết định chọn tiền và sẵn sàng bỏ Chúa. Chủ của đời ông là đồng tiền chứ không phải là Chúa.

II. Quyết định của các Thượng tế (26,15b-16).

1. Họ vui mừng vì cơ hội đã đến.

Họ muốn bắt Chúa Giêsu và định để sau lễ Vượt Qua mới hành động vì sợ dân chúng nổi loạn. Nhưng giờ đây, một người sẵn sàng làm "tay trong" để tạo cơ hội cho họ nên họ quyết định nhanh chóng.

2. Trả cho Giuda 30 đồng.

Đây là giá của một người nô lệ. Thật mỉa mai câu chuyện này xảy ra ngay sau việc xúc dầu ở Bêtania:

- Người phụ nữ dám bỏ ra bình dầu trị giá 300 đồng để xúc cho Chúa Giêsu, thế mà Giuda lại bán Ngài chỉ có 30 đồng, nghĩa là bằng một phần mười của bình dầu.

- Giuda đã từng lên tiếng đề nghị bán bình dầu lấy tiền bố thí cho người nghèo nhưng bây giờ ông lại làm một việc động trời: Bán Thầy chỉ vì món tiền rất nhỏ.

Bài học

Giuda dùng lời lẽ hết sức tốt đẹp (bố thí cho người nghèo) để che giấu sự tham lam của mình. Và cũng chính vì lòng tham mà ông sẵn sàng làm tất cả, ngay cả bán thầy của mình. Ông đã quyết định chọn tiền hơn là chọn Chúa.

Nhiều người hôm nay cũng lấy những lý do hết sức tốt đẹp và thánh thiện để che giấu hành vi xấu xa của mình, nhất là lợi dụng người nghèo để trục lợi cho mình.

Ăn lễ Vượt Qua

26,17-35

⁽¹⁷⁾Ngày thứ nhất trong tuần bánh không men, các môn đệ đến thưa với Đức Giêsu: "Thầy muốn chúng con dọn cho Thầy ăn lễ Vượt Qua ở đâu?" ⁽¹⁸⁾Người bảo: "Các anh đi vào thành, đến nhà một người kia và nói với ông ấy: "Thầy nhắn: thời của Thầy đã gần tới, Thầy sẽ đến nhà ông để ăn mừng lễ Vượt Qua với các môn đệ của Thầy". ⁽¹⁹⁾Các môn đệ làm y như Đức Giêsu đã truyền, và dọn lễ Vượt Qua.

⁽²⁰⁾Chiều đến, Đức Giêsu vào bàn tiệc với mười hai môn đệ. ⁽²¹⁾Đang bữa ăn, Người nói: Thầy bảo thật anh em, một người trong anh em sẽ nộp Thầy". ⁽²²⁾Các môn đệ buồn rầu quá sức, bắt đầu lần lượt hỏi Người: "thưa Ngài, chẳng lẽ con sao?" ⁽²³⁾Người đáp: "Kẻ gơ tay chằm chung một đĩa với Thầy, đó là kẻ nộp Thầy. ⁽²⁴⁾Đã hă Con Người ra đi theo như lời đã chép về Người, nhưng khôn cho người nào nộp Con Người: thà người đó đừng sinh ra thì hơn!" ⁽²⁵⁾Giuđa, kẻ nộp Người cũng hỏi: "Rápbi, chẳng lẽ con sao?" Người trả lời: "Chính anh đó!".

⁽²⁶⁾Cũng đang bữa ăn, Đức Giêsu cầm lấy bánh, dâng lời chúc tụng, rồi bẻ ra, trao cho môn đệ và nói: "Anh em cầm lấy mà ăn, đây là mình Thầy". ⁽²⁷⁾Rồi Người cầm lấy chén, dâng lời tạ ơn, trao cho môn đệ và nói: "Tất cả anh em hãy uống chén này, ⁽²⁸⁾vì đây là máu Thầy, máu Giao Ước, đổ ra cho muôn người được tha tội. ⁽²⁹⁾Thầy bảo cho anh em biết: từ nay, Thầy không còn uống thứ sản phẩm này của cây nho, cho đến ngày ấy, ngày Thầy được cùng anh em uống thứ rượu mới trong Nước của Cha Thầy".

⁽³⁰⁾Hát Thánh Vịnh xong, Đức Giêsu và các môn đệ ra đi lên núi Ôliu. ⁽³¹⁾Bảy giờ Đức Giêsu nói với các ông: "Đêm nay tất cả anh em sẽ vấp ngã vì Thầy. Vì có lời đã chép: Ta sẽ đánh người chần chừ, và đàn chiên sẽ tan tác. ⁽³²⁾Nhưng sau khi chỗi dậy, Thầy sẽ đến Galilê trước anh em". ⁽³³⁾Ông Phêrô liền thưa: "Dầu tất cả có vấp ngã vì Thầy đi nữa, thì con đây cũng chẳng bao giờ vấp ngã". ⁽³⁴⁾Đức Giêsu bảo ông: "Thầy bảo thật anh: nội đêm nay, gà chưa kịp gáy, thì anh đã chối Thầy ba lần". ⁽³⁵⁾Ông Phêrô lại nói: "Dầu có phải chết vì Thầy, con cũng không chối Thầy". Tất cả các môn đệ cũng đều nói như vậy.

Giải thích

I. Chuẩn bị ăn lễ Vượt Qua (26,17-19).

1. Thời gian và đề nghị của các môn đệ (26,17).

a. Thời gian: "Ngày thứ nhất trong tuần lễ bánh không men".

Thực ra đây là lễ Vượt Qua. Lễ Vượt Qua cử hành ngày 14 tháng Nisan, sau đó là tuần lễ Bánh Không Men.

b. Đề nghị của các môn đệ: "Thầy muốn chúng con...":

Nhấn mạnh đến "**Thầy muốn**". Lễ Vượt Qua này thật đặc biệt đối với Chúa Giêsu vì Ngài sẽ mang đến cho lễ Vượt Qua một ý nghĩa mới qua cái chết và sự phục sinh của Ngài. Vì thế, các môn đệ muốn sắp xếp theo ý muốn của Thầy.

2. Dặn dò của Chúa Giêsu (26,18).

- "Đến nhà một người kia và nói...". Có nghĩa là Chúa Giêsu đã sắp xếp trước. Ngài chủ động sắp xếp mọi sự cho tiệc Vượt Qua và sẵn sàng bước vào cuộc thương khó.

Một lần nữa, Chúa Giêsu đã biết trước và chấp nhận con đường của Ngài phải đi. Ngài sẵn sàng làm mọi việc vì vâng theo Thánh Ý của Chúa Cha.

II. Chúa Giêsu tiên báo Giuđa phản bội (26,20-25)

1. Lời tiên báo của Chúa Giêsu (26,20-21).

Đang dùng bữa Vượt Qua với các môn đệ, Chúa Giêsu nói: "*Một trong anh em sẽ nộp Thầy*".

Trong bữa tiệc chia tay, nỗi buồn đang xâm chiếm tâm hồn của Chúa Giêsu và các môn đệ. Nỗi buồn càng tăng thêm khi biết rằng một trong những người đang dùng bữa phản bội Thầy của mình. Nhưng lời tiên báo của Chúa Giêsu cho thấy Ngài biết rõ các môn đệ hơn chính họ biết về họ.

Lời nói này một mặt nói lên lòng đau xót của Chúa Giêsu vì bị phản bội, đàng khác cũng là một lời mời gọi gián tiếp gởi đến Giuđa để kêu gọi ông ăn năn sám hối.

2. Phản ứng của các môn đệ (26,22).

Chúa Giêsu không nêu đích danh là ai, nên các môn đệ lần lượt đến hỏi Ngài: "*Thưa Thầy, chẳng lẽ con sao?*"

3. Chúa Giêsu trả lời (26,23-25).

a. *Cho dấu hiệu: "Kẻ giờ tay chắm chung đĩa với Thầy, đó là kẻ nộp Thầy"*.

Câu này gọi lại Tv 41,10. Nó không nói rõ là ai nhưng gợi lên nỗi buồn vì một người từng gắn bó với Chúa, từng được Chúa yêu thương và chọn lựa, giờ đây cùng chia sẻ với Ngài trong bữa ăn hiệp thông, thế mà trong lòng thì định tâm phản bội.

b. *"Con Người ra đi như lời đã chép về Người"*.

Có nghĩa là con đường mà Chúa Giêsu phải trải qua, đó là cái chết và phục sinh, đã được Thánh Kinh nói đến, đặc biệt trong trường hợp này đã được Tv 41,10 nói: "*Cả người bạn thân con hằng tin cậy, đã cùng con chia cơm sẻ bánh, mà nay cũng giờ gót đạp con*".

c. *"Khốn cho người nộp Con Người, thà nó đừng sinh ra thì hơn"*.

Đây không phải là một lời nguyên rủa mà chỉ là lời than trách. Chúa Giêsu không kết án Giuđa nhưng vì ông đã tự chọn cho mình con đường riêng, con đường tiền của. Chính con đường này dẫn ông đến sự diệt vong.

d. *"Chính anh đó"*: Giuđa cũng đến hỏi Chúa Giêsu như các môn đệ khác. Ông đã biết rõ mình mà không muốn chấp nhận mình. Chúa Giêsu khẳng định cách rõ ràng: "*Chính anh đó*". Nhưng Giuđa vẫn cố chấp trong con đường tội lỗi của mình.

III. Chúa Giêsu lập phép Thánh Thể (26,26-29).

Sau khi tiên báo sự phản bội của Giuđa, đến phần chính của lễ Vượt Qua là ăn thịt chiên, Chúa Giêsu dâng lời chúc tụng như thói quen của chủ nhà thường làm trong dịp này, nhưng Ngài mặc cho nghi thức này một ý nghĩa mới: Lập phép Thánh Thể.

1. Dâng bánh (26,26).

Cầm lấy bánh dâng lên, Chúa Giêsu nói đến bánh hằng sống là thân thể Ngài. Bánh tượng trưng cho thân thể của Ngài.

2. Dâng rượu (26,27-28).

a. *Dâng rượu*.

Dâng chén rượu, Chúa Giêsu nói đến máu của Ngài. Rượu tượng trưng cho máu của Ngài.

b. Máu Giao Ước.

- Máu chiên Vượt Qua ngày xưa được bôi lên cửa nhà người Do Thái đã cứu dân Israel khỏi bị tiêu diệt. Chúa Giêsu sẵn sàng đổ máu mình ra để cứu nhân loại khỏi tội lỗi.

- Máu con vật ngày xưa được dùng để Thiên Chúa ký kết giao ước với dân Israel tại núi Sinai. Nhưng Giao Ước đó đã bị dân Israel phản bội. Hôm nay, Chúa dùng chính máu của Chúa Giêsu để tái lập giao ước giữa Người với nhân loại, đó là giao ước mới.

3. Tiên báo Tiệc Thiên quốc (26,29).

Khi lập phép Thánh Thể trong bối cảnh của lễ Vượt Qua, trước khi bước vào cuộc thương khó, Chúa Giêsu cũng tiên báo tiệc thiên quốc sau cái chết và phục sinh của Ngài. Các môn đệ cũng sẽ được chung phần với Ngài trong tiệc vinh quang ấy.

Với Chúa Giêsu, con đường thập giá không phải là thất bại, mà là con đường dẫn đến vinh quang. Ngài đang trên con đường đến núi sọ, nhưng cũng đang trên đường đến vinh quang của Nước Chúa.

IV. Tiên báo Phêrô chối Thầy (26,30-35).

1. Hát Thánh Vịnh xong (26,30).

Trong nghi thức của lễ Vượt Qua, có phần hát Thánh Vịnh gọi là bài Hallel. Hallel có nghĩa là "*chúc tụng Thiên Chúa*". Hallel gồm có những Thánh Vịnh 113-118 (Tv 112-117)¹. Kết thúc, người ta thường hát bài hát tạ ơn là Thánh Vịnh 136. Đó là Thánh Vịnh mà Chúa Giêsu và các môn đệ đã hát trước khi lên núi Cây dầu.

2. Tiên báo về các môn đệ (26,31-32).

a. Tiên báo.

Chúa Giêsu báo trước, tất cả các môn đệ sẽ bỏ Ngài: "*Đêm nay tất cả anh em sẽ vấp ngã vì Thầy*". Giuđa thì phản bội, Phêrô sẽ chối Chúa và những người khác thì bỏ chạy. Và đã đúng như vậy, khi Chúa Giêsu bị bắt, hầu hết các ông đã bỏ Ngài mà lo cứu mạng của mình.

b. Tương lai không đen tối.

Nhưng Chúa Giêsu lại hứa với các ông một lời đầy hy vọng: "*Sau khi chối dậy, Thầy sẽ đến Galilê trước anh em*". Lời nói này nói lên hai điểm:

- *Thứ nhất*, Chúa Giêsu lập lại sự phục sinh của Ngài. Con đường của Ngài không kết thúc ở thập giá, nhưng là phục sinh vinh hiển.

- *Thứ hai*, Ngài không bỏ rơi các môn đệ: Dù họ đã bỏ Ngài khi Ngài bị bắt. Nhưng Ngài hẹn gặp họ tại Galilê. Họ bỏ Ngài nhưng Ngài không bỏ họ.

3. Tiên báo về Phêrô (26,33-35).

a. Phêrô khẳng định mạnh mẽ.

Khi Chúa Giêsu tiên báo là tất cả các môn đệ đều bỏ Chúa, thì Phêrô tuyên bố cách mạnh mẽ: Dù ai chối bỏ Chúa nhưng ông vẫn kiên quyết không bỏ, ngay cả khi phải mất mạng sống. Các môn đệ khác cũng dựa vào Phêrô mà tuyên bố rằng họ sẽ đứng vững.

b. Chúa Giêsu nói về Phêrô.

Phêrô tự nghĩ mình mạnh mẽ, nhưng Chúa Giêsu thấy trước ông sẽ chối Chúa. Phêrô khẳng định cách mạnh mẽ lòng trung kiên của ông và Chúa Giêsu cũng khẳng định cách chắc chắn sự yếu hèn của ông: "*Nội đêm nay, gà chưa kịp gáy, thì anh đã chối Thầy ba lần*". Và kết quả đúng như lời Chúa Giêsu tiên báo: Phêrô đã chối Chúa ba lần.

¹ Thường số Thánh Vịnh trong bảng Hipri lớn hơn bản Hy Lạp. Hallel trong bản Hipri là Tv 113-118 nhưng trong bảng Hy Lạp là 112-117.

Bài học

1. Chúng ta có thể che giấu tội lỗi của mình trước mặt người khác nhưng không thể che giấu chúng trước mặt Thiên Chúa. Đứng thẳng suốt mọi sự.

2. Chúa Giêsu ban Mình và Máu của Ngài để cứu độ chúng ta. Ngài lập phép Thánh Thể để chúng ta nhận lãnh lương thực thần thiêng là chính mình Ngài. Tạ ơn Chúa đã yêu thương và cứu chuộc chúng ta. Hãy siêng năng đến với Thánh Thể Chúa để đón nhận lương thực cho linh hồn chúng ta.

3. Chúa Giêsu biết rõ sự yếu hèn của các môn đệ, nhưng Ngài không bỏ rơi họ. Hôm nay và mãi mãi cũng như thế. Ngài biết sự yếu hèn của mỗi người chúng ta, nhưng Ngài vẫn yêu thương và nâng đỡ chúng ta.

4. Chúa Giêsu biết rõ con người Phêrô hơn ông biết ông. Ông tự mãn về sự mạnh mẽ của mình nhưng ông thất bại. Chúng ta có thể an toàn khi chúng ta thay thế sự kiêu ngạo bằng lòng khiêm nhường và cậy dựa vào Thiên Chúa để Người nâng đỡ chúng ta.

Câu nguyện tại vườn Ghếtsemani

26,36-46

⁽³⁶⁾Bấy giờ Đức Giêsu đi cùng với các ông đến một thửa đất gọi là Ghếtsemani. Người nói với các môn đệ: "Anh em ngồi lại đây, trong lúc Thầy đi đến đằng kia cầu nguyện". ⁽³⁷⁾Rồi Người đưa ông Phêrô và hai người con ông Đêbêđê đi theo. Người bắt đầu cảm thấy buồn rầu xao xuyến. ⁽³⁸⁾Bấy giờ Người nói với các ông: "Tâm hồn Thầy buồn đến chết được. Anh em ở lại đây mà canh thức với Thầy". ⁽³⁹⁾Người đi xa hơn một chút, sắp mặt xuống, cầu nguyện rằng: "Cha ơi, nếu được, xin cho chén này rời khỏi con. Nhưng xin đừng theo ý con, mà xin theo ý Cha". ⁽⁴⁰⁾Rồi Người đến chỗ các môn đệ, thấy các ông đang ngủ, liền nói với ông Phêrô: "Thế ra anh em không thể canh thức nổi với Thầy một giờ sao?" ⁽⁴¹⁾Anh em hãy canh thức và cầu nguyện, để khỏi lâm vào cơn cám dỗ. Vì tinh thần thì hăng hái, nhưng thể xác lại yếu đuối". ⁽⁴²⁾Người lại đi cầu nguyện lần thứ hai và nói: "Lạy Cha, nếu chén này không thể rời khỏi con, nhất định con phải uống, thì xin cho ý Cha được thể hiện". ⁽⁴³⁾Rồi Người lại đến, thấy các môn đệ vẫn đang ngủ, vì mắt họ nặng trĩu. ⁽⁴⁴⁾Người để mặc các ông mà đi cầu nguyện lần thứ ba, nói lại cũng một lời đó. ⁽⁴⁵⁾Bấy giờ Người đến chỗ các môn đệ và nói với các ông: "Lúc này mà còn ngủ, còn nghỉ sao? Nay, đến giờ Con Người bị nộp vào tay những kẻ tội lỗi. ⁽⁴⁶⁾Đừng dậy, ta đi nào! Kìa kẻ nộp Thầy đã tới!"

Giải thích

I. Nơi chốn: Ghếtsemani (26,36a).

Thửa đất tên Ghếtsemani nằm trên núi Ôliu. Chữ "Ghếtsemani" có nghĩa là "bồn ép dầu" hay "chỗ ép dầu". Có thể là một vườn nho rào giậu kín, nằm ở chân núi Ôliu.

II. Đi cầu nguyện (26,36b-46).

1. Mang theo ba môn đệ thân tín (26,36b-37a).

Chúa Giêsu bảo các môn đệ khác chờ và chỉ mang theo ba môn đệ thân tín là Phêrô, Gioan và Giacôbê theo. Đây cũng là ba môn đệ hiện diện trong biến cố hiển dung trên núi Tabor.

2. Tâm trạng của Chúa Giêsu (26,37b-38).

Chúa Giêsu buồn rầu xao xuyến khi phía trước là con đường khổ giá. Giây phút này chứng tỏ Ngài không chỉ là Thiên Chúa mà còn là con người thật nữa. Trong nỗi xao xuyến, Ngài cũng cần sự nâng đỡ và an ủi từ chính các môn đệ của mình: "*Anh em hãy ở lại đây mà canh thức với Thầy*".

3. Cầu nguyện với Chúa Cha (26,39.42.44).

Trong đoạn này, Chúa Giêsu cầu nguyện với Chúa Cha ba lần:

a. *Lần 1 (26,39): "Cha ơi, nếu được, xin cho chén này rời khỏi con. Nhưng đừng theo ý con, mà xin theo ý Cha"*.

- "*Cha ơi!*": Chúa Giêsu cầu nguyện với Chúa Cha trong tâm tình của một người con.

- "*Cát khỏi chén này*": Trong Thánh Kinh, "*chén*" tượng trưng cho đau khổ (x. Tv 74,9; Is 51,17). Vì vậy, "*chén*" trong lời cầu xin của Chúa Giêsu chính là cuộc khổ nạn phía trước đang chờ đợi Ngài.

- "*Xin theo ý Cha*": Dù xao xuyến, nhưng Chúa Giêsu luôn vâng theo ý của Chúa Cha chứ không theo ý riêng mình.

b. *Lần 2 (26,42): "Nếu chén này ...nhất định phải uống, thì xin cho ý Cha được thể hiện"*.

Chúa Giêsu thể hiện sự vâng phục với ý Chúa Cha. Ngài không chỉ xin theo ý Cha mà còn xin cho ý Chúa Cha được thể hiện.

c. *Lần 3 (26,44): Chúa Giêsu lặp lại những lời vừa cầu nguyện ở trên.*

4. Thái độ của ba môn đệ thân tín (26,40.43.45).

Chúa Giêsu khẩn cầu ba môn đệ thân tín của mình: "*Anh em ở lại đây mà canh thức với Thầy*". Nhưng họ lại ngủ khi Ngài đi cầu nguyện. Họ không cầu nguyện cho chính mình và cũng không hiệp lời cầu nguyện cho Thầy của mình. Họ là những ngư phủ, từng thức suốt đêm để đánh cá mà hôm nay lại không thức nổi với Thầy. Điều đáng lo ngại của họ không phải là giấc ngủ thể xác mà là giấc ngủ tâm hồn, mắt họ nặng trĩu. Vì vậy, Chúa Giêsu kêu gọi họ: "*Hãy tỉnh thức và cầu nguyện để khỏi rơi vào cơn cám dỗ*".

III. Giờ đã đến (26,45b-46).

Sau khi cầu nguyện lần thứ ba, Chúa Giêsu trở lại và thấy các môn đệ vẫn còn ngủ. Trong lúc ấy, Giuđa đã dẫn lính đến nơi để bắt Chúa Giêsu. Ngài liền nói với các môn đệ: "*Đến giờ Con Người bị nộp... Đứng dậy, ta đi nào*".

- Sau những lần cầu nguyện, Chúa Giêsu mạnh mẽ đối diện với sự thật. Ngài làm theo ý của Chúa Cha.

- "*Chúng ta đi nào*": Không phải là đi trốn mà là đi gặp những kẻ đến bắt Ngài. Chúa Giêsu chủ động đến với họ chứ không chờ họ đến với Ngài.

Bài học

Chúa Giêsu luôn sống gắn bó với Chúa Cha và luôn thực thi ý Chúa Cha. Một trong những phương thế giúp Ngài luôn gắn bó với Chúa Cha, đó là cầu nguyện. Ngài khuyên các môn đệ hãy cầu nguyện:

- Cầu nguyện để đứng vững trước gian nan thử thách.

- Cầu nguyện để nhận biết và làm theo ý của Chúa.

"Con ngạc nhiên vì sao nhiều người mất ơn Chúa gọi, mất đức tin, phản bội Hội Thánh? Trong bao nhiêu lý do, luôn luôn có một lý do chính: họ bỏ cầu nguyện từ lâu" (ĐH 125).

Chúa Giêsu bị bắt

26,47-56

⁽⁴⁷⁾Người còn đang nói, thì Giuđa, một trong Nhóm Mười Hai, đã đến. Cùng đi với hắn, có cả một đám người đông đảo mang gươm giáo gây gộc. Họ được các Thượng tế và kỳ mục trong dân sai đến. ⁽⁴⁸⁾Kẻ nộm Người đã cho họ một dấu hiệu, hắn dặn rằng: "Tôi hôn ai thì chính là người đó. Các anh bắt lấy!" ⁽⁴⁹⁾Ngay lúc đó, Giuđa tiến lại gần Đức Giêsu và nói: "Rábbi, xin chào Thầy!", rồi hôn Người. ⁽⁵⁰⁾Đức Giêsu bảo hắn: "Này bạn, bạn đến đây làm gì thì cứ làm đi!" Bấy giờ họ tiến đến, tra tay bắt Đức Giêsu. ⁽⁵¹⁾Và kìa, một trong những kẻ theo Đức Giêsu liền vung tay tuốt gươm của mình ra, chém phải tên đầy tớ của Thượng tế, làm nó đứt tai. ⁽⁵²⁾Đức Giêsu bảo người ấy: "Hãy xo gươm vào vỏ, vì tất cả những ai cầm gươm sẽ chết vì gươm. ⁽⁵³⁾hay anh tưởng là Thầy không thể kêu cứu với Cha Thầy sao? Người sẽ cấp ngay cho Thầy hơn mười hai đạo binh thiên thần!" ⁽⁵⁴⁾Nhưng như thế, thì lời Kinh Thánh ứng nghiệm sao được? Vì theo đó, mọi sự phải xảy ra như vậy". ⁽⁵⁵⁾Vào giờ ấy Đức Giêsu nói với đám đông: "Các ông đem gươm giáo gây gộc đến như để bắt tôi một tên cướp sao? Ngày ngày tôi vẫn ngồi giảng dạy ở Đền Thờ thì các ông không bắt. ⁽⁵⁶⁾Nhưng toàn bộ việc này xảy ra là để ứng nghiệm những lời chép trong Sách Các Ngôn Sứ". Bấy giờ các môn đệ bỏ Người mà chạy trốn hết.

Giải thích

I. Giuđa và quân lính (26,47-50).

1. Nhân sự.

Đến bắt Chúa Giêsu gồm có Giuđa kẻ dẫn đường và đám đông. Theo Gioan, đám đông này gồm một toán quân, có lẽ là lính Rôma, và thuộc hạ của các Thượng tế và nhóm Pharisêu (x. Ga 18,3).

2. Trang bị.

Họ mang theo gươm giáo, gây gộc. Họ đi bắt Chúa Giêsu như đi bắt tên cướp. Họ đối xử với Ngài như thế.

3. Dấu hiệu: "Cái hôn".

Hôn là một cử chỉ thân mật của một người môn đệ khi gặp thầy. Giuđa dùng dấu hiệu của tình thân mật để làm một việc ác: Bán Thầy.

II. Phản ứng của Chúa Giêsu lần 1 (26,50).

Ngài rất bình thản và sẵn sàng để cho Giuđa thực hiện ý đồ của ông. Thái độ này không nói đến sự bất lực của Chúa Giêsu mà là nói lên sự vâng phục của Ngài với Thánh Ý Chúa Cha: Ngài phải đi vào con đường khổ giá.

III. Phản ứng của một môn đệ (26,51).

Một môn đệ rút gươm chém đứt tai tên đầy tớ của vị Thượng tế. Theo Gioan, môn đệ ấy chính là Phêrô và người đầy tớ vị Thượng tế tên là Mankhô (x. Ga 18,10).

IV. Phản ứng của Chúa Giêsu lần 2 (26,52-56).

1. Nói với môn đệ rút gươm (26,51-54).

- "*Dùng gươm sẽ chết vì gươm*": Nghĩa là đừng dùng bạo lực để chống lại bạo lực.

- "*Thầy có thể xin Cha... Vì theo Thánh Kinh, mọi sự phải xảy ra như vậy*": Chúa Giêsu có thể xin Chúa Cha giải thoát Ngài khỏi nguy hiểm này, nhưng như thế thì không theo ý của Chúa Cha. Chúa Giêsu có thể thoát nhưng Ngài chấp nhận chỉ vì một lý do: vâng phục Thánh Ý Chúa Cha.

2. Nói với nhóm người đến bắt Ngài (26,55-56).

Bắt với gậy gộc: Điều này cũng là để ứng nghiệm lời Thánh Kinh: Ngài bị đối xử như tên cướp (x. Is 53,12).

3. Các môn đệ bỏ chạy (26,56b).

Đến lúc này, các môn đệ bỏ Chúa Giêsu mà chạy thoát thân. Đúng như lời Chúa đã nói trước: Tất cả họ sẽ vấp ngã vì Ngài.

Bài học

1. *Một trong những bài học chúng ta có thể học nơi Chúa Giêsu trong đoạn này, đó là lòng yêu thương tha thứ:*

- Ngài yêu thương và tha thứ cho Giuđa. Ngài nhắc nhở và mong ước ông hối cải.

Hãy noi gương Chúa, chúng ta sống yêu thương, tha thứ, làm ơn và cầu nguyện cho những người xúc phạm đến chúng ta. Điều này không dễ nhưng với ơn Chúa, chúng ta sẽ làm được.

2. *Các môn đệ từng thề thốt rằng họ sẽ cùng chết với Chúa. Thế nhưng, trong lúc Chúa bị bắt, họ bỏ chạy. Mặc dầu họ không đứng chung hàng ngũ với Giuđa để bắt Chúa, nhưng họ lại không dám đối diện trước nguy hiểm vì Chúa. Họ vấp ngã vì họ không chịu nghe lời của Chúa Giêsu: Tình thúc và cầu nguyện kẻo sa chước cám dỗ.*

Nhiều lần chúng ta cũng thề hứa, quyết tâm theo Chúa. Nhưng trước những khó khăn, chúng ta lại nghĩ đến sự an toàn của bản thân mà bỏ Chúa.

Hãy cầu nguyện thường xuyên để chúng ta kết hiệp mật thiết với Chúa hầu đứng vững trước sóng gió của cuộc đời.

Trước Thượng Hội Đồng Do thái

26,57-68

⁽⁵⁷⁾Họ bắt Đức Giêsu, rồi điệu đến Thượng tế Caipha. Các Kinh sư và kỳ mục đã tề tựu sẵn đó. ⁽⁵⁸⁾Ông Phêrô theo Người xa xa, đến tận dinh Thượng tế. Ông vào bên trong ngồi với bọn nha dịch, xem kết cuộc ra sao.

⁽⁵⁹⁾Còn các Thượng tế và toàn thể Thượng Hội Đồng thì tìm chứng gian buộc tội Đức Giêsu để lên án tử hình. ⁽⁶⁰⁾Nhưng họ tìm không ra, mặc dầu có nhiều kẻ đã đứng ra làm chứng gian. Sau cùng, có hai người bước ra, ⁽⁶¹⁾khai rằng: "Tên này đã nói: tôi có thể phá Đền Thờ Thiên Chúa, và nội trong ba ngày, sẽ xây cất lại". ⁽⁶²⁾Và vị Thượng tế đứng lên hỏi Đức Giêsu: "Ông không nói lại được một lời sao? Mấy người này tố cáo ông gì đó?" ⁽⁶³⁾Nhưng Đức Giêsu vẫn làm thinh. Vị Thượng tế nói với Người: "Tôi nại đến Thiên Chúa hằng sống, mà truyền cho ông phải nói cho chúng tôi biết: ông có phải là Đấng Kitô Con Thiên Chúa không?" ⁽⁶⁴⁾Đức Giêsu trả lời: "Chính ngài nói đó. Hơn nữa, tôi nói cho các ông hay: từ nay, các ông sẽ thấy Con Người ngự bên hữu Đấng Toàn Năng và ngự giá mây trời mà đến". ⁽⁶⁵⁾Bấy giờ vị Thượng tế liền xé áo mình ra và nói: "Hắn nói phạm thượng! Chúng ta cần gì nhân chứng nữa? Đây, quý vị vừa nghe hắn nói phạm đến Thiên Chúa, ⁽⁶⁶⁾quý vị nghĩ sao?" Họ liền đáp: "Hắn đáng chết!"

⁽⁶⁷⁾Rồi họ khạc nhổ vào mặt và đấm đánh Người. Có kẻ lại tát Người ⁽⁶⁸⁾và nói: "Ông Kitô ơi, hãy nói tiên tri cho chúng tôi nghe đi: ai đánh ông đó?"

Giải thích

I. Giới lãnh đạo Do thái.

1. Hội đồng xét xử (26,57).

Gồm có vị Thượng tế và toàn thể Thượng Hội Đồng, nghĩa là giới lãnh đạo Do thái giáo. Thượng Hội Đồng này gồm 71 thành viên bao gồm những Kinh sư, kỳ lão, Pharisêu và Xadốc.

2. Thời gian.

Vào lúc ban đêm. Theo nguyên tắc, các vụ phạm pháp phải được xử ban ngày và không được diễn ra trong mùa lễ Vượt Qua. Như vậy, phiên xử này đã vi phạm pháp luật vì xử vào ban đêm và trong dịp lễ Vượt Qua.

3. Mục đích (26,59-60a).

Họ cố tìm các chứng gian để kết án Chúa Giêsu và có nhiều người đứng ra làm chứng gian. Tuy nhiên họ vẫn không đủ bằng chứng để kết tội Ngài.

4. Hai chứng nhân (26,60b-61).

Theo luật, để kết tội một người phải có ít nhất hai chứng nhân bảo đảm và được thẩm vấn riêng, không có liên hệ gì với nhau (x. Đnl 17,6; Ds 35,30). Vì vậy, khi không có bằng chứng nào để kết án Chúa Giêsu, họ tìm hai người để đứng ra làm chứng gian.

- *Tội của Chúa Giêsu:* Họ tố cáo Chúa Giêsu xúc phạm Đền thờ khi nói rằng: "Tôi có thể phá Đền thờ, nội trong ba ngày sẽ xây dựng lại". Đe dọa phá huỷ Đền thờ là trọng tội. Nhưng đây là lời chứng gian vì:

- Chúa Giêsu không bao giờ nói Ngài phá huỷ Đền thờ, chỉ tiên báo Đền thờ sẽ bị phá huỷ.

- Hơn nữa, Ngài cũng ám chỉ Đền thờ là chính Ngài, bị giết chết nhưng ba ngày sau sẽ sống lại (x. Ga 2,21-22).

II. Thái độ của Chúa Giêsu (26,62-64).

1. Im lặng.

Chúa Giêsu im lặng khi người ta tố cáo Ngài phá huỷ Đền thờ.

2. Nói sự thật.

Khi vị Thượng tế nhân danh Thiên Chúa đòi Chúa Giêsu nói rõ: "*Ông có phải là Đấng Kitô không?*"

Nếu Ngài trả lời "**không**" thì người Do thái không thể kết tội Ngài được. Nếu Ngài trả lời "**Phải**" thì Ngài tự ký vào bản kết án cho mình.

Chúa Giêsu trả lời "**phải**". Ngài chấp nhận con đường thập giá. Hơn nữa, Ngài còn trích lại lời tiên tri Daniel (Đn 7,13) nói về sự chiến thắng và sự thống trị của Đấng được Thiên Chúa chọn lựa: "*Con Người ngự bên hữu Đấng Toàn Năng và ngự giá mây trời mà đến*".

III. Phản ứng của vị Thượng tế và Thượng Hội Đồng (23,65-66).

1. Vị Thượng tế.

Xé áo mình ra. Đối với người Do thái, xé áo là dấu hiệu của sự buồn rầu và tức giận khi ai đó xúc phạm đến Thiên Chúa. Ở đây, ông cho rằng Chúa Giêsu phạm thượng khi tự xưng mình là Đấng Kitô.

2. Thượng Hội Đồng.

Họ đồng ý với thái độ của vị Thượng tế và đồng loạt kết án Chúa Giêsu: "*Hắn đáng chết*".

3. Sĩ nhục Chúa Giêsu (26,67-68).

Cả Hội đồng đồng loạt sỉ nhục Chúa Giêsu bằng những hành động và lời chế nhạo:

- *Hành động*: Khạc nhổ vào mặt, đấm đánh, tát.

- *Chế nhạo*: Thách thức "*nói tiên tri đi nào*".

Bài học

1. *Vì ghen ghét, giới lãnh đạo Do thái tìm mọi cách, thậm chí những lời chứng gian để kết án Chúa Giêsu.*

Trong cuộc sống, đôi khi cũng vì một lợi ích nào đó, nhiều người sẵn sàng bán rẻ lương tâm của mình.

2. *Chúa Giêsu sẵn sàng nói lên sự thật dù cho sự thật ấy dẫn Ngài đến cái chết. Ngài chấp nhận vì làm theo ý Chúa.*

Chúng ta là con cái của sự thật. Vì vậy, hãy nói và sống theo sự thật dù cho lời sống ấy mang đến cho chúng ta nhiều phiền toái.

Phêrô chối Thầy

26,69-75

⁽⁶⁹⁾Còn ông Phêrô đang ngồi ngoài sân, thì có một người tớ gái đến bên ông và nói: "Cả bác nữa, bác cũng đã theo ông Giêsu, người Galilê đó chứ gì?" ⁽⁷⁰⁾Ông liền chối trước mặt mọi người mà nói: "Tôi không biết cô nói gì!" ⁽⁷¹⁾Ông đi ra đến cổng, thì một người tớ gái khác thấy ông, liền nói với những người ở đó: "Bác này cũng theo ông Giêsu người Nadarét đấy". ⁽⁷²⁾Nhưng ông Phêrô lại thề mà chối: "Tôi không biết người ấy". ⁽⁷³⁾Một lát sau, những người đứng đó xích lại gần ông Phêrô mà nói: "Đúng là bác cũng thuộc bọn họ. Cứ nghe giọng nói của bác là biết ngay". ⁽⁷⁴⁾Bấy giờ ông Phêrô liền thốt lên những lời độc địa và thề rằng: "Tôi không biết người ấy". Ngay lúc đó, có tiếng gà gáy. ⁽⁷⁵⁾Ông Phêrô sực nhớ lời Đức Giêsu đã nói: Gà chưa kịp gáy thì anh đã chối Thầy ba lần". Ông ra ngoài, khóc lóc thảm thiết.

Giải thích

Đoạn này kể lại việc Phêrô chối Chúa Giêsu ba lần:

I. Lần 1 (26,69-70).

- Người nói: Cô tớ gái.

- Nội dung: "Bác cũng theo ông Giêsu người Galilê", có nghĩa là cùng nhóm hoặc là môn đệ của Chúa Giêsu.

- Phêrô trả lời: "Tôi không hiểu cô nói gì". Ông chưa chối bỏ cách trực tiếp.

II. Lần 2 (26,71-72).

- Người nói: Lại một cô tớ gái.

- Nội dung: "Bác cũng theo ông Giêsu người Nadarét".

Có nghĩa là cùng nhóm hoặc là môn đệ của Chúa Giêsu. Nhưng ở đây xác định một cách cụ thể hơn "Giêsu Nadarét" chứ không chỉ "Giêsu Galilê"

- Phêrô trả lời: "Tôi không biết người ấy".

Trong câu này, ông chối Chúa cách rõ ràng hơn: Ông không biết người ấy, nghĩa là không biết ông Giêsu Nadarét. Hơn nữa, trước khi nói, Phêrô còn thề, nghĩa là ông muốn cho người khác biết lời ông nói là sự thật: Sự thật ông không biết Giêsu Nadarét.

III. Lần 3 (26,73-74).

- Người nói: Một nhóm người.

- Nội dung: "Đúng là bác cũng thuộc bọn họ. Cứ nghe giọng nói của bác là biết ngay". Lời này lần nữa xác định Phêrô thuộc nhóm của Chúa Giêsu.

- Phêrô trả lời: "Tôi không biết người ấy".

Một lần nữa, Phêrô nói ông không biết Chúa Giêsu. Lần này càng trầm trọng hơn vì ông thề thốt với những lời độc địa. Ông sẵn sàng dùng lời độc địa thề thốt để chứng tỏ mình không thuộc nhóm của Chúa Giêsu.

Sau khi Phêrô chối Chúa lần thứ ba thì gà liền gáy, đúng như lời Chúa đã nói. Ông ra ngoài khóc lóc thảm thiết. Nhưng những lần chối Chúa như thế đã làm cho Phêrô ý thức về sự yếu hèn của mình hơn và càng cậy dựa vào Chúa hơn.

Tóm lại, Phêrô đã từng thề thốt sẽ trung thành với Chúa. Ông cũng từng rút gươm chém đứt tay tên đầy tớ dù trước ông là một toán quân với vũ khí trong tay, nhưng ông lại hèn nhát khi đứng trước cô tớ gái hay nhóm người vô danh. Hơn nữa, những lời chối của ông mỗi lúc một trầm trọng hơn.

Bài học

Cời một bài hát như sau: "Con tưởng rằng con vững tin, tin vào Chúa là Cha nhân hiền, khi đời sống nhẹ trôi êm đềm, với tháng ngày lặng lẽ bình yên. Nhưng khi đường đời gieo nguy khó, bên trời ngập tràn cơn giông tố, con lo âu lạc bến xa bờ, con mới biết rằng con chưa vững tin".

Thật đúng với trường hợp của Phêrô. Và cũng có lẽ cũng đúng với chúng ta nữa. Vì vậy, chúng ta hãy khiêm tốn cầu xin với Chúa: "Thì lạy Chúa, Chúa biết con yếu đuối và đổi thay. Con luôn cần đến Chúa từng phút giây. Nhờ ơn Chúa, con kiên trì tín thác kể từ đây, khi an vui cũng như khi sầu đầy".